Թ. ՏԱՐԻ 2955 ԹՈՒՄԱԿԱՆ ՀԱՏՈՒԾ 29 ՏԱՐԻ 4386 7 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1893 11 ՀԻՄԱԶԻՒ, ԱՄՍՐ 1341 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

20 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՆՉ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԼՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Կ. Պոլիս

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ
ՕՐԱԳԻՐ
Քաղաքական եւ Ազգային

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆԱՏՈՒՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան դրամական արժեք	150
» » Վեցամսեայ » »	75
» » Երեքամսեայ » »	40
Օտար երկիրներէ Տարեկան »	56
» » Վեցամսեայ »	28
Ընծիր թուղթի վրայ մասնաւոր տպագր. Տարեկան Օսմ. ոսկի	2
Գաւառաց բերատարի յաւելուածական վճարուի	Դրուշ 50

Խմբագրութեան ուղղուած նամակ կամ ապր գրութիւն
ետ չի տրուիր։

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ. ՊՈԼԻՍ, ԴԵԿՏ. 7/19 1893

ՕՐՈՒԱՆ ԽՆԴԻՐՆԵՐ

ԿԲԹԱԿԱՆ ԴԻՐՔԴ Ի ԿԱՒԿԱՍԻԱ

Աբբոթ վերջին Թուռքի մէջ, որ չափագրիւթ բովանդակութիւն մ'ունի, կը տեսնենք Ղարաբաղի Հայոց հոգեւոր թեմական դպրոցի տեսչին տեղեկագիրն 1892—93 դպրոցական տարւոյ վրայ։ Այս պաշտօնագիրը, յատկից ցուցակներով ու հաշիւներով, գործնական գաղափար մը կուտայ Ռուսահայոց կրթական գործն ըմբռնելու և իրականացնելու մեթոտին վրայ։ Անոնց մէջ լոյս կը դանենք այնպիսի հարցերու վրայ որք չատ անգամ կը զբաղեցնեն զմեզ։ Այս օրուան համար կը չատանանք միայն հետեւեալ հատուածն ի մէջ բերելով Պ. տեսչին տեղեկագրէն, բայց մտադիր ենք առ ժամ մը ուշի ուշով թերթել այս հատորիկը, որ մեր մէջ միջնակարգ վարժարանի ընթացքին կը հատապատասխանէ, երեք նախապատրաստական դասարանով և վեց ուսում նարանական դասարանով, բայց կըրկնութեան պատճառաւ ընդ ամենայն 11 դասարանով, և 352 աշակերտով, 127ն արհեստաւորի զաւակ են, 88ը խանութպանի կամ վաճառականի, 41ն երկրագործի, 37ն հոգեւորականի, 31ն որբ են, 20ը «մանր ծառայողների» և 8ը ծառայներու տղայք են։ Դարձեալ նոյն 324 աշակերտաց 87ը ձրիավարժ են, 82ը տարեկան 4 րուբլի վճարող, 74ն՝ 8 րուբլի, 123ը 12 րուբլի վճարող են։ (8½ 9 ր.=1 օսմ. ոսկի)։200ը Շուշեցի են, 149ը գիւղացի, 3ը Պարսկաստանցի։ Մեծ խնայութեամբ տարեկան ծախքը եղած է ընդ ամենայն 10,510 ր. (Ամսական իրր 100 օսմ. ոսկի)։

Պ. Տեսչը կ'ըսէ իր տեղեկագրով։—

Ղարաբաղի (Շուշայ) Հայոց թեմական դպրոցը հնագոյն հայ ուսումնարաններէն և Ռուսաստանում այժմ գոյութիւն ունեցող հայ չորս սեմինարիաներից մէկն է։ Այս ուսումնական տարում նա բոլորից իւրայիսկայ գոյութիւնը, որի պատմութիւնը, չը նայած դպրոցիս մանկավարժական ժողովի բուն ցանկութեան, չը յաջողուեց գրել։ որովհետեւ մեր առաջարկութիւնը՝ թոյլ տալ ուսումնարանի արխիւից (առւմարք, դիւանատուն) օգտուել, մերժուեց սըբբազան Առաջնորդի կողմից, որ յայտնեց, թէ դատաստիք է ինձն հրել այդ պատմա-նկատ։ ուստի այս տարի էլ ես կը բաւականանամ հասարակութեան ներկայացնելով լինձ յանձնած թեմական գպրոցի ուսումնական մասին միայն պարզիկ տեղեկագիրը։

Ղարաբաղի Հայոց Հոգեւոր թեմական դպրոցը այս ձեւարանական տարում բաւականին մեծ փոփոխութիւնների է ենթարկուել։ հարկաւ հասարակութիւնը կ'ուզենայ իմանալ, թէ որո՞նք են եղել այն չարժառիթները, որ անհրաժեշտ են կացուցել այդ փոփոխութիւնները։

Դեռ 1859 թուին Մարթէոս Կաթուղիկոսից հաստատուած դպրոցիս կանոնադրութեան ճակատին այսպէս է պրոյուած մեր դպրոցի նպատակը։ «Շուշայ, հոգեւոր գպրոցի նպատակն է, պատրաստել գլխաւորապէս հայաստանեայց եկեղեցւոյ համար աբեղանոցաւոր պաշտօնեաներ և առհասարակ հայոց հասարակութեան համար լուսաւոր և առաքեալ անդամներ։»

Վաղուց անցել է այն ժամանակը, երբ կարծւում էր որ եկեղեցւոյ արժանաւոր պաշտօնեայ լինելու համար բաւական է միայն կարդալ—գրել իմանալ և հնդեցական ծիսակատարութեան տեղեակ լինել։ հասարակութիւնը ինքը կրթուելով ու զարգանալով պահանջում է նոյնը և իրան հովուող հոգեւորականութիւնից, որի մտաւոր զարգացման աստիճանը յամենայն դէպս աւելի մեծ քան հասարակութեան մտաւորը չը պէտք է լինի, եթէ միմիայն ուզում ենք որ հոգեւորականութեան հեղինակութիւնն ու վարկը միմիայն նրա հագուստից կախուած չը լինի։ Ահա այդ է պատճառը, որ ժամանակի ոգին մեր միջնակարգ դպրոցների (Սեմինարիաների) ծրագրում, բացի կրօնական—հայկական առարկաներից մըտցրել է և ընդհանուր զարգացուցիչ առարկաներ, առանց որոնց անհնարին է երեւակայել կրթութեան աստիճանի այն minimum—ը (նուազագոյն չափը) որ կոչւում է՝ դպրոց։ Մինչեւ կրթութիւնը այնպէս, ինչպէս ըմբռնում է այժմ կրթութեան եւրոպական սիստեմը՝ մի անհրաժեշտ հիմք է, առանց որի չի կարելի կառուցանել մտաւոր—քաղաքական զարգացման ոչ մի հաստատ չէնք։ Իւրաքանչիւր կրթուած անձ, առանց խորութիւն դնելու նրա պաշտօնի և պարապմունքի մէջ, պիտի ունենայ առնուազն մտաւոր պաշարի այն քանակութիւնը, որ տալիս է միջնակարգ կրթութիւնը։ Պարզ է, որ այն՝ ինչ ցանկալի է իւրաքանչիւր կրթուած անհատի համար՝ անհրաժեշտ և պարտաւորեցուցիչ պէտք է լինի մանաւանդ հոգեւոր հովիւների համար, որոնք առաջնորդում էն մի ամբողջ ժողովուրդ։ Ուրեմն եթէ մինչեւ անգամ ընդունենք այն տեսակէտը, որ ընդհանրացած է հասարակութեան յատնի խաւերում, որ մեր սեմինարիաների նպատակն է պատրաստել միմիայն եկեղեցւոյ պաշտօնեաներ, այդ դէպքում անգամ չը պէտք է մոռանանք, նաեւ որ սեմինարիան իւր ծրագրով միջնակարգ դպրոց է, ուր պիտի աւանդուին և այլ զարգացուցիչ առարկաներ, և երկրորդ՝ որ դպրոցիս նպատակներից մին էլ է։—«Ճամբ առնասարակ Հայոց հասարակութեան համար լուսաւոր և ուսեալ անդամներ։»

Վերեւ ասածներից հետեւանալի է, որ մեր թեմական Դպրոցները, պատկանելով իրանց նշանակութեամբ միջնակարգ դպրոցների կարգին, չը պէտք է այդ անունը կրեն լոկ ածանով, այլ իրականապէս։ իսկ զոր համար նոցա մէջ առարկաները պիտի աւանդուին որոշ ծաւալով և ուսուցիչները պէտք է ունենան որոշ ցեղով (աստիճան կարողութեան), և ոչ թէ զանազան ուսումնարանի կոչման հետ կապ չունեցող հաշիւներ ի նկատի առնելով, ուսուցչական ծանր և պատասխանատու պաշտօնը յանձնուի պատահական և սեմինարիաներում աւարտած ու համապատասխան պատրաստութիւն չունեցող անձանց։ Դա մի ընդհանուր մանկավարժական կանոն է, որ ուսուցիչը իւր կըրթութեամբ պէտք է աւելի բարձր լինի այն դպրոցից, որտեղ նա ուսուցանում է։ ուրեմն սեմինարական դասարաններում չի կարող աւանդել սեմինարիայի Դ. րդ կամ Զ. րդ դասարանից աւարտածը, այլ միայն բարձրագոյն կրթութիւն ստացած անձինք կամ առ նուազն (էջմիածնի) Ճեմարանի Լաբարաններում աւարտածները։ Ահա մի ակզբունք՝ որ չը նայած իւր տարբ րակառութեան, մինչեւ այժմ առնուած չէը ի նկատի։

Երկրորդ՝ որպէս զի ուսուցիչը ամբողջապէս նուիրուած լինի իւր պաշտօնին և օրէց օր կատարելագործուի և առաջադիմի նրա մէջ՝ պէտք է նրա ծանր և պատասխանատու աշխատութիւնը վարձատրուի այն չափով, որ նա իրա դիրքը ապահով համարի տեղական և ազատ կառավարութիւնից, որ այնչափ ընդհանրացած է մեր ուսումնարանների կեանքում չնորհիւ առաջնորդի, հոգաբարձութեան, տեսչի և ուսուցիչների փոխադարձ յարաբերութեանց, պարտականութեանց և իրաւունքների անորոշութեան։ Շատ անկարգ և անյարմար է ուսումնարանի բոլոր գոյութիւնը հիմնել այն հաշուի վրայ, որ ուսումնարանական ապարիզում գործող մարդիկ պէտք է միայն անձնազոհութեան քաղաքութիւններ ցոյց տան և ապրին միայն Քրիստոսի ոգով։ Մանաւանդ երբ խնդիրը և ուսուցչի միմիայն անտեսական ապահովութեան մասին խօսելով, որովհետեւ այս կողմերը պահանջում են աւելի հիմնական փոփոխութիւններ մեր ուսումնարանների կարգ ու կանոնների մէջ և այդ կախուած է բարձր հոգեւոր իշխանութիւնից, պէտք է ասել որ ուսումնարանի ընթացքն կազմելիս չի կարելի դեկավարուել Բայոյոյնչ ընդհանրապետական սկզբունքով, ինչպես սովորութիւն է գարձած հայ ուսումնարանների մեծամասնութեան վարչութիւնների համար, որովհետեւ գրկել ուսումնարանը այն բոլորից, ինչ անհրաժեշտ է, որ նա յաջող հասնի իւր բուն նպատակին՝ նշանակում է ժողովրդի կրթութեան գործին հասցնել մեծ և վտանգաւոր հարուած։ եթէ մի կանոնաւոր հոգեւոր դպրոց պահելու համար անհրաժեշտ եկամուտը չկայ՝ պէտք է ամեն ջանք գործ դնել գտնելու, սեղծելու նոր ազբիւրներ, եղածները հատնդով ժողովել և ոչ թէ բաւականանալով այն եկամտով, որ ինքն ըստ ինքեան առանց նուազելու՝ ներգործական միջամտութեան էլ հաւքում է՝ պահուստ դնա խնայողութիւն անել այն բիւրժէի մէջ էլ, որ կարելի է համարել կազմուած ի նկատի առնելով minimum՝ այն պահանջները, որ պէտք է գնուի միջնակարգ դպրոցների ուսումնական մասը կանոնաւորելու համար, այն էլ միայն յոյս դնելով ուսուցչական խմբի կամաւոր զոհաբերութիւնների վրայ։···

Աչքի առաջ ունենալով վերեւ բերուած երկու սկզբունքները՝ այս ուսումնական տարում փոփոխութիւն կատարուեց ուսուցչական խմբի կազմութեան և ուսուցիչների աշխատութեան վարձատրութեան մէջ՝ այն չափով, որչափով նեղում էր ուսումնարանիս այժմեան տնտեսականը։

ՊԻՏԻՔ ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐ ՄԸ

Պարզ ներքին լուր մը երբեմն չատ բաներ կընայ բովանդակել։ Երէկ կը յանդուգնէինք մէ «Ր· Դուան որոշած ըլլալով գաղիական ախոյ համար հիւանդոցներ հաստատել նահանգագլխոյ չկայ, այս մասին բանակցութիւնը կը կատարուին նահանգագլխոյ և ձեռնհաս պաշտօնէից հետ» Վարչական ձեւակերպութեան մը հասարակ երեւոյթին տակ ներքեւ, մասնակրաւ չատ բան կայ այս լուրին մէջ։ Գաւառացիներուն բարոյական ոյժ, առողջութիւնն ալ, բաղդատմամբ Պոսկոյոյ, անկոդ մնացած ըլլալու կարծիք մը կայ չատերու քով։ Դիժբախտաբար, փիրս գէպքեր և իրողութիւններ կուգան մերթ ընդ մերթ հերքում տալ այս կարծիքին, զոր մեր ևս պիտի սիրենք ատնել, եթէ կարենայինք։ Ի միչտ օգտակար է գաւառները մայրաքաղաքի բարոյական և ֆիզիքական սպառնալ ոյժերուն համար հանրօգուտ պահեստ մը նկատել։ Ճըշմարտութիւն այն է որ Փոքր Ասիոյ մէկ ծայրէն մինչեւ միւսը, հիւանդանոցի և արեւելեան վերնագաւառներէն մինչեւ Կիլիկիոյ ծովեզերքը, գաղղիական անունը սոսկալի կերպիւ ճարակած է մեր ժողովրդեան մէջ, առանց ցեղային կամ գաւանական խորութեան, ինչպես հայ լրագրոյ մը ժամակիչ և թափուր լրագիրք քանիցս յիշեցուցին արդէն, և դարմանն ինքնին։ Այս մասին գրուածները բաղդատգոյն ակիրոյ մէջ ուշադրութենէ չեն վրիպած. զի ահա գոհութեամբ կը ծանուցանենք մէ տեղ տեղ ապրոգիտեան անուի չատուկ հիւանդանոցներ պիտի հաստատուին։ Բայց այսպիսի հաստատութեան մը պէտքն զգալի ըլլալն իսկ կը ցուցնէ թէ անձնական կեանքի կարգութիւնք կամ անբարոյական յարաբերութիւնք սքան ապիտալի հետեւանք արտադրած են գաւառաց մէջ, միանալով առողջապահական պիտիներոյ պարզի բացակայութեան հետ որ արդէն ամեն ժամանակէ աւելի մեռելոց թիւը կ'աւելցնէ գաւառացի ժողովրդեան մէջ։ Հնտանեաի համաճարակ մը կուգայ կ'ոչնչի, բայց գաղղիական տան համաճարակ մը աւելի անողոք է։ Հնտանեաը բնական կամ ատացական արտադրութեան մնամնաւոր պայմաններու կը կարօտի՝ մարդ մը զարնելու համար, իսկ գաղղիական տիւֆէն գուն ուրեք գերծ կը մնան անոնք որ անոր մօտ կուգան։ Աւելի սոսկալին այն է որ մինչ հնտանեան ազատ մարդիկը միայն կը զարնէ այլ կրնա յիշեալ մարքը ըլլալ և չեն եղած, գաղղիական տիւֆն անտրտաներն և անմեղներն ևս կը զարնէ· օրինակի համար, իւր երկան հատատարիմ ծառայած կինն որ Կ· Պոլսէ դադրեղ իւր ամրգամէրիկեն կը ստանայ զայն, և այն անմեղ զաւակն որ կը ծնի՝ ատրիներու կարօտը մէկ անգամէն հանել ուզող խեղճ կնոջմէն։ Մինչեւ հակառակն ալ երբեմն ատդ չէ սակայն։ Մինչեւ չկ'ըսենք պանդխտները՝ կ· Պոլսէ մարքար սըրտով և մարքար մարմնով երկիրը դարձած, որք տեղեկութիւն չունենալով բացակայութեան միջոցին լքեալ կնոջ կամ անկումէն, անկէ կրնտանան վարակումն, և կ'ըլլան աւելի արգահատելի քան այն պանդխտին որ երկարամեայ բացակայութենէ ետքն երկիր գարձած միջոցին ճամբային արկածով մը կը մեռնի։ Գաղղիական ախտը փիզիքական ազատ հիւանդութիւն մ'է, բայց բարոյական ա-

ւելի ազատ վիճակ մը երեւան կը հանէ, և կը ցուցնէ թէ վարակելը ընդհանրապէս և մեր գաւառացի եղբարց մասնաւորապէս՝ մարմնական բժիշկի նոյնքան պէտ ունին օրգան հոգեւոր բժշկի։

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԴԱՆՈՒԲԻ ՎՐԱՁ։— Անցեալ օր ծանուցինք թէ ռուս կառավարութիւնն որոշած է Դանուբի գետին ֆիլիայի թեւը խորտնկցնել։ Ռուս կառավարութիւնն այս մասին պիտի հաղաձայնի ռուման կառավարութեան հետ· զի ֆիլիայի թեւն այն երկուց աերութեանց ոսկնդադիծը կազմելով, հոն ո՛և իցէ անօրէնութիւն երկաքին հատանութեամբ միայն կրնայ ի գործ գրուիլ։

ՇԻՒԱԿՈՒԻ մէջ, Արուեստասէրների փակուձէն ի վեր, գործոյ ընդհանուր գաղար մը տիրէ։ Ազնուական 40,000 անձինք պարապ մնացած են քաղաքին մէջ։ Եւ ասոնցմէ 10,000 մը յետին ծայր թշուառ վիճակի մէջ են։ Շերակայի ոսոխականութիւնը կը տեղեկացնէ թէ վերջին օրերս չարագործութիւնք աւելցած էին։

ՊԵԼՃԻՒՄ։— Անվերթի մէջ ցորեկի մեծ չուեմարանին անցեալ օր ծանուցուած կլորիս արբին հրձիչներու գործն ըլլալն հաստատուած է։ Քննութիւնը կը չարունակուի։

ՋՈՒԻՑԵՐԻԱ։— Դաշնակցային խորհուրդն որոշեց զի 1894 յունիսի սկիզբէն, հեռաւեանան նամակաատուներն, հեռագրատուներն, երկաթգիներն ու չոգենաւերը փոխանակ Պէրնի ատեղական ժամուն՝ գործածեն «Կեդրոնական Եւրոպիոյ ժամն», այսինքն՝ Գրինիչի տեղւոյն ժամն։ Այնինչ Գրինիչի տեղւոյն ժամուն հաշուելով 15րգ աստիճանն ընթանան։ Հետեւապէս, Ջուիցերիոյ ժամը փարիզի ժամէն 56 վայրկեան յառաջ պիտի ըլլայ։ Եւ յայտնի է թէ արդէն սկսուած է ժամերը 24 հաշուել, փոխանակ 12 ժամ ցերեկ և 12 ժամ գիշեր հաշուելու։

ՀՆՏՕԻՏՆ Ի ՌՈՒՍԻԱ.— Փետերսպուրկի մէջ հնտանեաի համաճարակին, որ գրեթէ բոլորովին անհետացած էր, այս օրերս վերստին երեւցաւ։ Կ'ենթադրուի թէ օդին մեղմութեան շնորհիւ սառոյցներու հալիլ սկսելուն պատճառաւ է, որ վերածնութիւն ստուած է միկրոբներուն։ Նոյմ. ի վերջին օրն 38 վարակեալք և 15 մեռեալք ծանուցուեցան ռուսական մայրաքաղաքին մէջ։

«ՈՒՐՎԻԻ ՏԸ ՏԷՕ ՄՕՆՏ».— Ա,ին... խնդացին Պարզորին տեղ, որ խեղդը միաբը կնկան, իսկ և գինիի սասլով, Ռուէրտը Տէ Մօնթի Տնօրէնութեան պէս չահաբեր և պատուաւոր պաշտօն մը ձեռքէ հանած էր, (ինչպէս արդէն պատմեցինք Աբէ-Եւէի մէջ,) ակագեմական Նշանաւոր գրագէտն Պ· Պրիւնիէրէ, բաժնետոմսերց 23ին դէմ 59ին քուէով, անուանեցաւ անօրէն Ֆրանսական ազգային հանդէսին։ Եւ օրովհետեւ Ընկերութեան կանոնագիրը կը տրամադրէր մէկ անօրէն ընտրելիք անձը պարտի 1,200,000 ֆր.ի արժէքով 12 բաժնեթուղթ ունենալ, նախապէս այս կանոն բարեփոխուեցաւ. որպէս զի Պ· Պրիւնիէրէի ընտրութիւնն օրինական արդելքի չըլլայ։ Յարդ. այս երեւելի քննադատ և հրապարակագիր, որ գաղտնի գրականութեան կուսակիցն է, խմբագրի պաշտօն կը վարէր յիշեալ հանդիսին մէջ։

ԻՏԱԼԻՈ.— Մարքէյ Հուբերը և Ընկ· ամերիկեան սեպհականատիրական տունն անցեալ չարթնան գագրեցուց իւր վճռըումները։ 1840ին հաստատուած էր, կեդրոն էր ի Ֆիլատելֆիա, և ճիւղեր ունէր ի Հաւանա և Լէկորն։ Վեցամսեայ պայմանաժամ խնդրեց։ Վճարումները գագրեցնել հարկադրուելը է, զի ապանգաստաբեր խմբովին գիմած և իրենց գրամներն ետ առած էին, ահաբեկած ըլլալով Բրեսթիոմ Ռոպինսըեի, Վակնիէրէ գրամատան և Տիֆրէն եղբարց գրամատան ձախողուածներէն։ Պարոնք Մարքէյ, Հուբերը և Ընկ· գաստարանին ներկայեցին իրենց հաշուեկշիռն, յորմէ կ'երեւի թէ գոլքերին 1,309,688 ֆր. աւելի է պարտքէն, և կը հաւատան, ինչպէս սովորութիւն է հաւատալ սանկ տարի, թէ տունէնլքուորները վեցամսեայ պայմանաժամէն ետքը ձեռք չեն չիկի կրեն։

—Իսկ Տիֆրէն եղբարց գրամատունն, անկարող բլլալով ո՛և է եւրոպական օրութիւն ցոյց տալու թէ իւր վեցամսեայ պայմանաժամուն կարող պիտի բլլայ պարտքը վճարել, բացարձակապէս տնանի հրատարակեցաւ գրամատանին կոզմէ։

ՊԱՊ չորեքշաբթի մը կը պատրաստէ եկեղեցւոյ մէջ չարականի եւ գանգակներուն վրայ։ Այսպիսի գրուածի մը պէտքն զգալի եղեր է՝ յետ երկար քննութեանց զոր կատարեր է Միսից Ժողովը՝ եկեղեցական երգեցողութեան գանազան գրութեանց վրայ։ Ժողովը խորհուրդ հարցուցեր է Իտալիոյ, Պելժիոյ, Գերմանիոյ և Անգլիոյ կարգ մը գպրապետներու, և իտալիոյ եպիսկոպոսներու և արքեպիսկոպոսներու, որք լատինական եկեղեցւոյ երգեցողութիւնը փոփոխել առաջարկեր են։ Հռոմայ մէջ կուսակցութիւն մը կայ որ այսպիսի փոփոխման խօսքն անգամ լսել չուզեր։ Խնդիրն որոշելու համար, Պապն առաջնիկայ հովւապետանովը պիտի յանձնարարէ եղեր փոխոխուելը։

Պ· ԿԱՍՏԱՐՆԻՆ ժերունի սպասաւոր Ջասոք Ուգրամ, որոյ անհետանալուն համար նախարարապետին հոգ ընկեր ծանուցած էինք, մեռած գտնուեցաւ և մարմինը թէվիս գետէն հանուեցաւ։ Կը կարծուի թէ ինքնասպան եղած ըլլայ։ Նախարարապետն այս լուրն առնելով, սաստիկ ցաւեր է։ Գալով իւր

ԹԵՐԹՕՆ «ԱՐԵՒԵԼՔ»ի (109)

ԺՒՒԼ ԼԵՌՄԻՆԱ

ԲԱՐԻՔԻ ԳԱՅԼԵՐԸ

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

ԿԱՐՄԻՐ ԱՏԵԱՆԸ

Ո՞ւր անձնասպան ըլլալ։ Տանի՞ն մէջ։ Բայց յիսուն վարձակալով բնակարաններուն մէջ, ամեն բան կը մատնէ ձեզ, ամ ծուխին հոտը, ձեր դռնապանին կասկածը։ Բարեսիրութիւնը կը հսկէ ձեր վրայ և չատ անգամ կ'ընդհատէ սկսուած գործը···

Այն ատեն ուր տեղի կունենայ մեր պատմութիւնը, մարդ աւելի տէրն էր իր անձին։

Շանդ-Էլիզէի ոլորտէն սկսեալ անցորդները ցանցառ էին։ Որովհետեւ ձմեռ էր, չուտ կանցնէին, իրենց քալիօներուն մէջ պլլուած, և չատ հոգիներն չէը քննել դէմքերն անոնց որ անտառը կուզդուէին։

Հագիւ քանի մը արագասյաց կառքեր կ'ակոսէին ծառուղին։

Ժամ հասնելը կը դարձնէ այս մեծութիւնէն։ Այս կեղտով կուզէր բաժնուիլ կեանքէն։ Առանց մէկուն ուշը գրաւելու, Մայեօ դուռն հասաւ, եւ աջակողմ դառնալով գնաց դէպ ի Նէյլի ամրոտ վիճակ մը երեւան կը հանէ, և կը ցուցնէ թէ վարձակալը ընդհանրապէս և մեր գաւառացի եղբարց մասնաւորապէս՝ մարմնական բժիշկի նոյնքան պէտ ունին օրգան հոգեւոր բժշկի։

ԴԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ Ի ՀԱՒԱՏՈՅ.— Ֆրանսական կառավարութիւնն որոշած է Հաւատոյ գաւանութեան դէմ գրուած գրքերու ծախքը ստիպել հեղինակներուն։ Ասոր համար պիտի հաստատուի առանձին դատարան մը որ միայն այս գործով զբաղի։ Ասոր նախագահ կարգուած է Պ· Պուասսոնատ։

ՀՆՏԱԼԱՆԴԻԱ.— Մարքէյ Հուբերը և Ընկ· ամերիկեան սեպհականատիրական տունն անցեալ չարթնան գագրեցուց իւր վճռըումները։ 1840ին հաստատուած էր, կեդրոն էր ի Ֆիլատելֆիա, և ճիւղեր ունէր ի Հաւանա և Լէկորն։ Վեցամսեայ պայմանաժամ խնդրեց։ Վճարումները գագրեցնել հարկադրուելը է, զի ապանգաստաբեր խմբովին գիմած և իրենց գրամներն ետ առած էին, ահաբեկած ըլլալով Բրեսթիոմ Ռոպինսըեի, Վակնիէրէ գրամատան և Տիֆրէն եղբարց գրամատան ձախողուածներէն։ Պարոնք Մարքէյ, Հուբերը և Ընկ· գաստարանին ներկայեցին իրենց հաշուեկշիռն, յորմէ կ'երեւի թէ գոլքերին 1,309,688 ֆր. աւելի է պարտքէն, և կը հաւատան, ինչպէս սովորութիւն է հաւատալ սանկ տարի, թէ տունէնլքուորները վեցամսեայ պայմանաժամէն ետքը ձեռք չեն չիկի կրեն։

—Իսկ Տիֆրէն եղբարց գրամատունն, անկարող բլլալով ո՛և է եւրոպական օրութիւն ցոյց տալու թէ իւր վեցամսեայ պայմանաժամուն կարող պիտի բլլայ պարտքը վճարել, բացարձակապէս տնանի հրատարակեցաւ գրամատանին կոզմէ։

ՊԱՊ չորեքշաբթի մը կը պատրաստէ եկեղեցւոյ մէջ չարականի եւ գանգակներուն վրայ։ Այսպիսի գրուածի մը պէտքն զգալի եղեր է՝ յետ երկար քննութեանց զոր կատարեր է Միսից Ժողովը՝ եկեղեցական երգեցողութեան գանազան գրութեանց վրայ։ Ժողովը խորհուրդ հարցուցեր է Իտալիոյ, Պելժիոյ, Գերմանիոյ և Անգլիոյ կարգ մը գպրապետներու, և իտալիոյ եպիսկոպոսներու և արքեպիսկոպոսներու, որք լատինական եկեղեցւոյ երգեցողութիւնը փոփոխել առաջարկեր են։ Հռոմայ մէջ կուսակցութիւն մը կայ որ այսպիսի փոփոխման խօսքն անգամ լսել չուզեր։ Խնդիրն որոշելու համար, Պապն առաջնիկայ հովւապետանովը պիտի յանձնարարէ եղեր փոխոխուելը։

Պ· ԿԱՍՏԱՐՆԻՆ ժերունի սպասաւոր Ջասոք Ուգրամ, որոյ անհետանալուն համար նախարարապետին հոգ ընկեր ծանուցած էինք, մեռած գտնուեցաւ և մարմինը թէվիս գետէն հանուեցաւ։ Կը կարծուի թէ ինքնասպան եղած ըլլայ։ Նախարարապետն այս լուրն առնելով, սաստիկ ցաւեր է։ Գալով իւր

Գ.

ԵՐԿՈՒ ԳԻՆՎՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Երիտասարդը զարմացման ազդակ մըն էր արձակած և մահու զինքը ինկած էր ձեռքէն···

Եւ Թուէս դքսուհին, վանդի ինքն էր, իր բազուկներուն մէջ կը սեղմէր զայն, աւելցունելով·

—Ձե՞մ ուզեր որ մեռնիս։

Այս ձայն իր ականջին կը հնչէը յուսոյ և սիրոյ հրգի մը պէս· կը թուէր իրեն թէ պատրանքի մը խաղալիկն էր։

Բայց ա՛չ· ճիշդ ան էր, գեղեցիկ քան որչափ երեւցած էր պերճանքի և հարբուտութեան չքեղութիւններուն մէջ։

Հոն էր, գլուխը դէպ ի ետեւ նետած, աչքերն արտասուալից։ Ընդհանրապես տըժգոյն ու անփայլ մոյիրը ոգեւորուած էր և արիւնը կը վազէր, արագ, այդ նուրբ ու մանկամարդ աղկման մը նման թաւշագեղ մորթին տակ։

Եւ ժաք, իր ակնարկն ընկղմելով այդ յուզումնալից աչուըներուն մէջ, իր կուրծքին վրայ զգալով այդ մարմինն որ օձային վեպէտուններ ունէր, դեղեւեց···

—Դո՛ւք, դո՛ւք, մրմնջեց։ Ա՛հ, ինչո՛ւ եկաք··· վատ կ'ընէք գիս···

Բայց դքսուհին, առանց պատասխանելու, բռնած էր անոր ձեռքէն և ճանրուն վրայ կը քաշէր։ Երիտասարդը չէր ընդդիմանար։ Ա՛լ կամք չունէր· իր բոլոր յուսահատկորովը խորտակուած էր։ Տղայէ մը աւելի տկար էր···

Պահ մը եղաք, առանց գիտնալու թէ ինչպէս եղած էր, կը գտնուէր այդ կնոջ կառքին մէջ, անոր քով, և ձիերը սանլամակ կը տանէին զիրենք դէպ ի Փարիզ···

*—Վա՜տ, կը կրկնէր։ Մեռնի՛լ իսկ ձեռքէս չեկաւ

ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ ԵՒ ՈՐԴՈՅԻ

ՀԱՍՑԷ՝ ՊՈՒՐՍԱՅ, ՓՈՂՈՑ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ ԵՒ ՈՐԴՈՅԻ

ՀԵՌԱԽՕՍ ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ ՀԱՄԱՐ 2932 ԵՒ 2939

ՏՆՕՐԷՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՄՇԱԿ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԱՄԷՆ ՏԵՍԱԿԻ ՊԱՏՐԱՍՏ Է ԸՆԴՈՒՆԵԼ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵՒ ՕՏԱՐԱԶԳԻ ԱՄԵՆ ԱՅՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԸ ՈՐՈՆՔ ՆՊԱՏԱԿ ՈՒՆԻ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՄՇԱԿՈՒՅԹԸ ՀԱՐՍՏԱՑՆԵԼՈՒ ԵՒ ՀԱՅ ՄԱՐԴՈՒ ՄԷՋ ՊԱՀԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ։ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՊԱՏՐԱՍՏ Է ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՏԱԼ ՆԱԵՒ ՈՐԵՒԷ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, ՈՐ ՊԻՏԻ ՈՒՆԱՅ ՀԱՅ ՏՈՒՆԵՐՈՒՆ ՄԷՋ։ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՊԱՏՐԱՍՏ Է ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՏԱԼ ՆԱԵՒ ՈՐԵՒԷ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, ՈՐ ՊԻՏԻ ՈՒՆԱՅ ՀԱՅ ՏՈՒՆԵՐՈՒՆ ՄԷՋ։

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ ԵՒ ՈՐԴՈՅԻ

ՀԱՍՑԷ՝ ՊՈՒՐՍԱՅ, ՓՈՂՈՑ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ ԵՒ ՈՐԴՈՅԻ

ՀԵՌԱԽՕՍ ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ ՀԱՄԱՐ 2932 ԵՒ 2939

ՏՆՕՐԷՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՄՇԱԿ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ՊՐԿԱԿԼ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՄԱՍԻՆ

Ա. Ի. Ա.

Ամեն անգամ որ մեր ազգային կեանքի մէջ ինչ որ նշանաւոր դէպք է պատահում, ամեն անգամ որ մեր ազգի պատմութեան մէջ ինչ որ նշանաւոր թուական է լրանում, մեր մտաւորականութեան մէջ միշտ ծագում է մի հարց, թէ ինչպէս պէտք է նշանակել այդ դէպքը, ինչպէս պէտք է տօնել այդ թուականը։ Ամեն անգամ որ մեր մտաւորականութեան մէջ ծագում է այդ հարցը, միշտ ինձ թւում է, որ մեր մտաւորականութիւնը ոչ միայն չի կարողանում լուծել այդ հարցը, այլ ընդհակառակն, ամեն անգամ նա աւելի է խճճում այդ հարցը։ Ամեն անգամ որ մեր մտաւորականութեան մէջ ծագում է այդ հարցը, ես միշտ կարծում եմ, որ մեր մտաւորականութիւնը ոչ միայն չի կարողանում լուծել այդ հարցը, այլ ընդհակառակն, ամեն անգամ նա աւելի է խճճում այդ հարցը։ Ամեն անգամ որ մեր մտաւորականութեան մէջ ծագում է այդ հարցը, միշտ ինձ թւում է

ՀՈՒՇԱՏԵՏՐ ՄԵՔԵՆԱՅԻ

Մասնաբաժին է ընդունում Ռուսական Առևտրական Նավատորմիղի ընկերության նավերի վրա Ամերիկա, Անգլիա, Ֆրանսիա, Գերմանիա, Հոլանդիա, Բելգիա, Իտալիա, Ավստրիա, Դանիա, Նորվեգիա, Շվեդիա, Ֆինլանդիա, Ռումինիա, Սերբիա, Բուլղարիա, Հունաստան, Թուրքիա, Եգիպտոս, Պարսկաստան, Չինաստան, Ճապոնիա, Ավստրալիա, Նոր Զելանդիա, Հարավային Աֆրիկա, Արևմտյան Հնդկաստան, Կենտրոնական և Հարավային Ամերիկա։

Ուղարկում է ապրանքներ, դրամներ, փոստային և հեռագրական հանձնարարություններ։

Ընդունում է ապրանքներ պահելու, դրամներ, թղթեր, թանկագին իրեր, ոսկի, արծաթ, թանկագին քարեր, ինչպես նաև ընդունում է ապրանքներ մաքսելու։

Ընդունում է ապրանքներ ուղարկելու Ռուսաստանի բոլոր նավահանգիստները, ինչպես նաև Ռուսաստանի ներքին քաղաքները